

Kristeligt Dansk Fællesforbund, eller ogsaa skulde disse Folk tvinges til at indmelde sig i Fagforeningen. For saa vidt ikke en af de to Ting blev opfyldt, var det ligegyldigt, om man naaede til Enighed om Løn- og Arbejdsvilkaar. Det vil med andre Ord sige, at man stillede saadanne Betingelser, at der praktisk talt ikke kunde komme noget Resultat, thi disse Folk kunde og vilde nu en Gang ikke lade sig berøve deres Frihed til at staa i den Forening, de havde Lyst til, og det var netop den Frihed, man fra Fagforeningens Side vilde berøve dem. Det er et Forhold, som man ikke kan komme udenom.

Hvad saa angaar de mange haanende og grove Ord om den lille Organisation i Forhold til den store, ja, saa er det jo meget rigtigt, at Kristeligt Dansk Fællesforbund er en meget lille Organisation i Forhold til de samvirkende Fagforbund; men det er jo ikke givet, at de ikke godt kan have Ret, fordi de er de faa. Og jeg for mit Vedkommende mener, at de har deres grundlovmæssige Ret til at staa i den Forening, som de nu en Gang har Lyst til at staa i, og de, som ønsker at tvinge dem ind i en anden Organisation, handler i Virkeligheden i Strid med Grundlovens Aand paa dette Punkt, for de vil gennemføre Foreningstvang i Stedet for Foreningsfrihed.

At det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) har talt, saaledes som han har, forstaar jeg, fordi han har været Part i Striden. Men jeg havde ikke ventet, at den højtærede Statsminister vilde have talt, som han gjorde, for han staa jo paa den Post, hvor han skal hævde Samfundsborgernes grundlovmæssige Ret; men i Stedet for optræder den højtærede Statsminister, hvis Stol i Øjeblikket staaer tom, som Forkæmper for Klassemodsetningerne indenfor Samfundet. (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Statsministeren er til et andet Møde!). Det vidste jeg ikke, men det er nu en Gang hans Lovforslag, der er til Behandling, og derfor tillader jeg mig at henvende mig til den højtærede Statsminister (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Det er mig i Øjeblikket!). Hvis den højtærede Socialminister vil lade være at afbryde mig og svare mig paa Statsministerens Vegne, skal jeg være tilfreds ogsaa med det. Den højtærede Statsminister brugte en saadan Vending i Gaar, at det var efter bedste Mønster, naar Arbejderne i Esbjerg og andre Steder sagde: Vi vil ikke sidde i Stue sammen med Folk, der falder os i Ryggen, og naar Murerne paa Stilladset siger: Vi vil ikke have dem herop, der ikke vil være i Fagforenin-

gen, saa var han enig deri. Altsaa, det skal stilles op som noget generelt, som alle maa bøje sig for, som alle Arbejdere skal bøje sig for: de skal være i Fagforeningen, og mod dem, som af en eller anden Aarsag vil staa udenfor, optræder ikke blot det ærede Medlem Hr. Sundbo, men ogsaa Landets Statsminister. Den højtærede Statsminister optræder med andre Ord som Fagforeningsleder i Stedet for, at han, der staaer paa Statsministerposten, burde forsvare Samfundsinteresserne og de enkelte Borgeres samfundsmæssige og grundlovmæssige Ret.

Det er altsaa det virkelige Forhold, saaledes som vi har det i dette Øjeblik, og jeg for mit Vedkommende glæder mig over, at jeg har draget denne Sag frem her i Rigsdagen, ogsaa fordi den efter den Tale, som blev holdt af den højtærede Statsminister, har været medvirkende til, at vi nu saa klart har faaet at vide, hvor Regeringen staaer: den staaer paa et Klassestandpunkt og ikke paa et Samfundsstandpunkt.

Anden Næstformand (Parkov): Den højtærede Statsminister har meddelt, at han var forhindret i at overvære Tingets Forhandlinger i Dag paa Grund af, at han skulde være til Stede i et andet Møde, og han har samtidig meddelt, at den højtærede Socialminister vilde repræsentere Statsministeren i Dag.

Holger Larsen: Hvor var det ærede Medlem Hr. Slesbager i Gaar Aftes?

Slesbager: Jeg var syg i Gaar, og det havde jeg meddelt Formanden.

Anden Næstformand (Parkov): Der maa ikke rettes Forespørgsler fra Medlemmernes Pladser i Salen, de maa rettes her fra Talerstolen.

Det ærede Medlem Hr. Lange har Ordet for en kort Bemærkning.

Lange: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at jeg havde ikke været heldig med at fremdrage Norge som et Eksempel i Forbindelse med den Lovgivning, vi her taler om. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at man sejrer nu ikke alene ved at erklære, at Modstanderne har været uheldige med deres Argumentering. Han siger videre, at hvis jeg havde kunnet komme frem og sige, at i Norge havde man ødelagt Handelen og andre Erhverv, der var de næringsdrivende i stor Udstrækning blevet straffet, og det havde ikke